

prima instanță: S. Beșleaga

instanța de apel: V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

Î N C H E I E R E

25 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul Ion Corolevski

Judecătorii Ion Druță, Liliana Catan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Natalia Cardaniuc,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Natalia Cardaniuc împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Metro Cash & Carry Moldova” societate cu răspundere limitată cu privire la constatarea încălcării procedurii de modificare a condițiilor esențiale ale contractului individual de muncă, obligarea modificării ordinului și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Natalia Cardaniuc și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, municipiul Chișinău din 10 februarie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 17 iulie 2014, Natalia Cardaniuc a depus cerere de chemare în judecată ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL cu privire la constatarea încălcării procedurii de modificare a condițiilor esențiale ale contractului individual de muncă, obligarea modificării ordinului și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că este angajată la ÎCS „Metro Cash & Carry Moldova” SRL, în baza contractului individual de muncă nr. 497 din 29 august 2005. Ca urmare au fost stabilite condițiile esențiale ale contractului, printre care se regăsește „regimul de muncă și de odihnă”.

Susține că la 25 aprilie 2014 a fost rugată să semneze un document intitulat „Anexa la ordinul nr. 300 din 23 aprilie 2014” cu următorul cuprins, „cu conținutul ordinului nr. 300 din 23 aprilie 2014 am luat cunoștință”, însă ordinul propriu-zis nu i-a fost prezentat. Astfel, a înaintat cererea cu nr. 278 din 29 aprilie 2014 prin care a solicitat sa-i fie eliberată o copie de pe ordinul nr. 300.

La 14 mai 2014 a primit răspunsul prin care angajatorul a informat-o că începând cu 01 mai 2014, prin ordinul nr. 300 din 23 aprilie 2014 au fost aprobate modificările regimului de lucru în cadrul magazinelor Metro Chișinău 1 și Metro Chișinău 2.

Indică reclamanta că răspunsul nr. 014 din 14 mai 2014 fiind unul limitat și evaziv, a înaintat o altă cerere, nr. 314 din 15 mai 2014, prin care a solicitat mai multe informații ce țin de modificarea condițiilor esențiale, însă răspuns la cererea dată nu a primit.

Susține că ulterior a depus o cerere repetată, cu nr. 397 din 19 iunie 2014, prin care a solicitat un răspuns deplin la cererea din 15 mai 2014. Astfel, la 01 iulie 2014 a fost informată de către angajator că ordinul nr. 300 din 23 aprilie 2014 se răsfrânge și asupra ei, în calitate de angajat al magazinului Metro Chișinău 1, însă nu a anexat o copie a ordinului menționat.

Afirmă că prin introducerea modificărilor aprobate prin ordinul nr. 300 din 23 aprilie 2014, angajatorul, cu caracter definitiv, a modificat unilateral condițiile esențiale ale contractului individual de muncă, iar prin urmare, a încălcat prevederile legislației muncii.

Totodată, consideră că angajatorul, în vederea modificării clauzelor esențiale ale contractului individual de muncă, și anume, „regimul de muncă și de odihnă”, urma să negocieze aceste clauze cu ea în calitate de salariat, iar în urma negocierilor urma să încheie un acord suplimentar la contractul individual de muncă nr. 497 din 29 august 2005 și doar după acesta urma să fie emis un ordin de aprobare a modificărilor respective.

Prin urmare, solicită reclamanta constatarea încălcării de către pârât a procedurii de modificare a condițiilor esențiale ale contractului individual de muncă nr. 497 din 29 august 2005, obligarea pârâtului de a efectua modificările prevăzute de ordinul nr. 300 din 23 aprilie 2014 în conformitate cu procedura stabilită expres și limitativ de art. 68 Codul muncii și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 februarie 2015 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2015 a fost respins apelul declarat de Natalia Cardaniuc și menținută hotărârea primei instanțe.

La 25 august 2015, în termenul prevăzut de lege, Natalia Cardaniuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, pe care o consideră ilegală, neîntemeiată și pasibilă de a fi casată.

Invocă că instanța de apel și-a motivat soluția ignorând prevederile art. 68 din Codul muncii.

La 21 septembrie 2015, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului declarat de Natalia Cardaniuc cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 13 octombrie 2015, intimatul a depus referință solicitând respingerea recursului și menținerea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Natalia Cardaniuc nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, iar argumentele invocate în cererea de recurs poartă un caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Nataliei Cardaniuc ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Natalia Cardaniuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ion Corolevschi

Judecătorii

Ion Druță

Liliana Catan